

Bof. 77—79 (72—74). Korn og Kornvarer.

Formanden for „Danst Møllerforening“ S. P. Petersen af Odense har i Kommissionen givet følgende Fremstilling af den danske Mølleindustriis Stilling.

S. P. Petersen indledede sit Foredrag med den Bemærkning, at han ansaa det for ufornuødent her at give en nærmere Fremstilling af, hvorledes Eksportpræmien for Mel i Thykland fremkommer, da dette formentlig var Kommissionen bekendt. Han meddelte derefter følgende:

I Tredserne og Halvfjerdserne udviklede vor Mølleindustri sig stærkt, og vi havde en meget betydelig Eksport af formalede Kornvarer, der ikke hæmmedes ved Eksportpræmier eller Toldmure i andre Lande. Denne Udførsel har i enkelte Aar andraget over 150 Mill. Pd. Oprindelig erholdt de tykke Møllere ved Udførsel af Mel kun Godtgørelse, naar det var fremstillet af det indførte Korn, og der eksisterede derfor den Gang ingen Eksport fra Thykland, idet Møllerne paa den Maade ikke kunde tilegne sig nogen Eksportpræmie. I 1882 blev dette forandret, idet Godtgørelsen nu ydedes uden Hensyn til om Melet var fremstillet af indenlandsk eller indført Korn, og derved bleve Møllerne i Stand til at opnaa en Præmie ved Udførselen af Mel paa den Maade, som Møllerforeningen tidligere har paavist. Fra dette Tidspunkt begyndte den tykke Konkurrence at gøre sig gældende overfor vor Mølleindustri. Vor Eksport, særlig til Sverrig, aftog Aar for Aar, idet vi bleve trængte tilbage af de tykke Møllere, indtil den nu helt er ophørt, tillige paa Grund af den i Sverrig etablerede høje Møltold. Det er dog ikke alene vor betydelige Eksport, der er gaaet tabt for vor Mølleindustri paa Grund af Thyklands Præmiehystem og Beskyttelsesetoldsatserne i Sverrig og Norge, men de tykke Møllere have tillige Aar for Aar faaet mere og mere Indpas for deres Produkter paa vort eget Marked. Dette illustreres tilstrækkeligt af omstaaende Statistikk over Ind- og Udførsel af formalede Kornvarer. Under disse Forhold er det indlysende, at vore Møllere berøves en stor Del af Indtægten ved Formalingen af Kornvarer til Landets eget Brug.

Det er bleven paastaet, at Loven af 14. April 1894 om Identitetsbevijets Ophevelse skal have bevirket, at den Præmie, de tykke Møllere hidtil havde opnaaet, var bortfalden. Det maa imidlertid med Bestemthed hævdes, at Præmien efter denne Lovs Ikrafttræden fremdeles eksisterer, om den end ikke er saa stor nu som tidligere. Møllerforeningen har hvert Aar fremført Bevis herfor ved Opgivelsen af Priiserne paa indenlandsk og indført fortoldet Hvede og Rug i Slesvigke Havne. Der henvises i saa Henseende til de Toldkommissionen i Fjor og i disse Dage tilstillede Oplysninger, (Bilag 27 og 133, Tillæget Side 86—88 og 493—496), hvorefter fremgaar, at indført fortoldet Korn fremdeles er dyrere end indenlandsk Korn. Der er gjort gældende, at de danske Møllere kunne opnaa den samme Fordel som de slesvigke Møllere ved at indføre Korn fra Slesvig til Formaling, men hertil skal bemærkes, at de tykke Møllere som oftest selv indvinde Kommissionsgebyret ved direkte Indkøb, medens de danske Møllere ulykkeligere maa betale Fragt af Kornet, hvortil kommer, at der skal bruges c. 300 Pd. Korn til 200 Pd. Mel. Særlig maa man ogsaa her erindre, at de mindre Møllere her i Landet ikke kunne løbe dette Korn i hele Ladninger og derfor maa betale Handelsfortjenesten flere Gange. Dernæst maa Hensyn tages til de billige Fragtforhold fra Slesvig og Holsten. Mel kan derfra udfikkes ff. Eks. til Kolding for en Fragt af 30 Dre pr. Sæt, hvilket er lavere Fragt end f. Eks. fynske og fjællandske Møllere have til nævnte Plads. Endelig skal som Støtte for Møllerforeningens Prisopgivelse paa Korn i Slesvig og Holsten henvises til det tykke Fagsskrift „Die Mühle“ (Nr. ^{38/}₁₈₉₆), hvori findes aftrykt et Andragende fra de tykke